

Af H. M. Petersen:

Til Vædringsforslaget Nr. 5 paa Bladet Nr. 159:

I første Linie indskydes foran „Sundbyerne“ Ordene: „een af“.

Samtlige Vædrings- og Underædringsforslag, de tilsvarende Paragrafer i Lovforslaget samt Spørgsmaalet om dets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Formanden: Afstemningsordenen vil være den, hvori Vædringsforslagene ere anførte, dog saaledes, at det til Vædringsforslaget under Nr. 5 stillede Underædringsforslag selvfølgelig afstemmes umiddelbart før Vædringsforslaget. — Forhandlingen er saaledes aabnet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Berg): Forslaget under Nr. 1 af den høitagtede Finantsminister angaaer en Udgift, der er foranlediget derved, at et Frotørrehuus er afbrændt i afvigte November Maaned. Udvalget har vel ikke haft Leilighed til at see det Overslag, hvorefter dette Huus er opført, men man har dog ikke troet, at der var Grund til at negte at tiltræde dette Forslag. Naar der i den Skrivelse, hvormed dette Forslag er ledsaget, er angivet, at der paa den under Kulturudgifter bevilgede Sum vil kunne forventes besparet mellem 3 og 400 Rd., saa er det selvfølgelig ikke noget Motiv til at gaae enten med eller imod Forslaget, men kun en Bemærkning anvendelig for Statsrevisionen. Forslaget under Nr. 2 er en gammel Bekjendt, og det Samme er Tilfældet med Forslaget under Nr. 9. Jeg skal ikke nærmere omtale disse to Forslag, da de saa nylig ere blevne saa omhyggelig debatterede. Forslaget under Nr. 3 er foranlediget ved Loven om Contoitrholdsogdigjørelse for Amtmændene, hvorefter man har troet, at der burde tillægges Amtmændene for Svendborg og Veile Amter en noget større Contoitrholdsogdigjørelse end den tidligere bevilgede, Alt i Overeensstemmelse med den nu vedtagne Lov, fordi disse Mænd allerede fra 1ste April 1865 sit deres Amter og derved ogsaa deres Forretninger forøgede paa Grund af, at visse Dele af Sles-

vig bleve henlagte under disse Amter. Der har i Udvalget været Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt ogsaa at gaae ind paa denne Forhøielse af Contoitrholdet for de to Aar fra 1ste April 1865 til 1ste April 1867; men da man dog maatte erkjende, at Forretningerne i alt Fald vare forøgede en Deel ud over det Ordinaire, vilde den Besparelse, man mulig kunde komme til, deels herve paa et Stjøn og deels være temmelig forsvindende, og Udvalget har derfor i sin Hæelhed troet at burde tiltræde Forslaget. Forslaget under Nr. 4 gaaer ud paa en ydeligere Forhøielse af 2,000 Rd. til det allerede paa Tillægsbevillingsloven opførte Beløb af 2,000 Rd. til andre Udgifter ved Justits- og Politivæsenet. Den ordinaire Conto paa Finantsloven andrager et Beløb af 4,000 Rd. Det ophyses, som det sees af Anmærkningerne til Tillægsbevillingsloven, at der, da disse bleve skrevne, allerede var anvendt 3,300 Rd. af dette Beløb, der næsten alene vare medgaaede til Udgifter ved Retscommissioner, og da man ikke antog, at de 700 Rd., der vare tilbage af Beløbet, vilde være tilstrækkelige i Aarets Løb, saa forlangte man en extraordinair Bevilling paa 2,000 Rd. i Tillægsbevillingsloven. Nu er dette Forlangende, der her gjøres, ledsaget af en Skrivelse, hvori det hedder, at det imidlertid har viist sig, at dette Beløb langtfra vil være tilstrækkeligt til at fyldestgøre de Krav, der for indværende Finantsaar stilles til den nævnte Conto. Det er altsaa først en Forøgelse af 2,000 Rd. og dernæst, medens vi behandlede Tillægsbevillingsloven, en Forøgelse af andre 2,000 Rd., hvorved det bliver det Dobbelte af det ordinaire Beløb, og denne Udgift er væsentlig foranlediget ved disse Retscommissioner. Det gjorte Forlangende er imidlertid ogsaa tildeels, som man vil see, begrundet paa endeel Udgifter, der ere foranledigede derved, at en dansk Undersaat har maattet hjemsendes fra China. Nu skal det nok være Reglen, at der, hvor Forbrydelsen